

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens begæring om bevisoptagelse tages til følge.
- Sagsøgerens annullationsanbringender i denne sag tages til følge.
- Afgørelsens artikel 1, stk. 1, annulleres for så vidt som den erklærer, at artikel 12, stk. 5, i TRLIS indeholder elementer af statsstøtte, når den finder anvendelse på erhvervelse af aktieandele, som forudsætter kontrolovertagelse.
- Subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den kræver, at transaktioner, der er foretaget inden offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende af den endelige beslutning, der er genstand for denne sag, tilbagesøges.
- Mere subsidiært, afgørelsens artikel 1, stk. 1, og, subsidiært, afgørelsens artikel 4 annulleres, for så vidt som den henviser til transaktioner i Marokko.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er rettet mod Kommissionens afgørelse K(2010) 9566 af 12. januar 2011 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som dem, der er påberåbt i sag T-399/11, Banco Santander y Santusa Holding mod Kommissionen.

Appel iværksat den 27. juli 2011 af Livio Missir Mamachi di Lusignano til prøvelse af Personalerettens dom af 12. maj 2011 i sag F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen

(Sag T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgien) (ved advokaterne F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo og A. Scalini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Ophævelse af Personalerettens dom af 12. maj 2011 i sag F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano mod Europa-Kommissionen, hvorved Kommissionen blev frifundet i det søgsmål, som appellanten havde anlagt i medfør af artikel

236 EF og artikel 90, stk. 2 i tjenestemandsvedtægten med påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 3. februar 2009 og om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for økonomisk og ikke-økonomiske skade som følge af mordet på Alessandro Missir Mamachi di Lusignano og dennes ægtefælle.

- Kommissionen tilpligtes til appellanten og til arvingerne efter Alessandro Missir Mamachi di Lusignano, der ligeledes repræsenteres af appellanten, at betale et pengebeløb i erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som de har lidt, og for den ikke-økonomiske skade, som ofret led før sin død.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt forkastede appellants påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade, som han selv, Alessandro Missir og dennes arvinger havde lidt.

Til støtte for dette anbringende har appellanten for det første gjort gældende, at Personaleretten anvendte den såkaldte regel om overensstemmelse, der indebærer, at der udelukkende skal være identitet mellem årsag og formål mellem den klage, der er indgivet i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, og det søgsmål, der anlægges i medfør af vedtægtens artikel 91, og ikke mellem ansøgningen i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 1, og klagen efter artikel 90, stk. 2, på en ulogisk, fejlagtig og diskriminerende måde. For det andet har appellanten gjort gældende, at Personalerettens fortolkning af reglen om overensstemmelse indebærer en begrænsning for udøvelsen af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse, bl.a. i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- 2) Andet anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt lagde til grund, at Kommissionen kun er ansvarlig for den forvoldte skade i størrelsesordenen 40 %.

Til støtte for dette anbringende har appellanten gjort gældende, at Personaleretten fejlagtigt vurderede forholdet mellem Kommissionens retsstridige adfærd og de mulige følger af denne adfærd, der er karakteriseret ved unladelser, eftersom den skade, der er forvoldt tjenestemanden, er en direkte og forudsigelig følge af institutionens forsømmelige adfærd. Appellanten er desuden af den opfattelse, at selv om skaden skyldtes forskellige indbyrdes forbundne årsager, bør Kommissionen anse sig for solidarisk erstatningsansvarlig sammen med morderen. Appellants erstatningskrav overfor Kommissionen bør derfor anerkendes fuldt ud.

- 3) Tredje anbringende vedrører den omstændighed, at Personaleretten fejlagtigt lagde til grund, at Kommissionen fuldt ud havde erstattet den skade, som den var ansvarlig for, som følge af de vedtægtsmæssige ydelser, der allerede var udbetalt til arvingerne efter Alessandro Missir.

Til støtte for dette anbringende har appellanten gjort gældende, at det fremgår af Unionens retsinstitutters faste praksis, at andre vedtægtsmæssige ydelser end dem, der er omhandlet i artikel 73, ikke kan bidrage til at yde erstatning for skaden, for så vidt som der er tale om ydelser, der adskiller sig fra skadeserstatning uden for kontrakt på grund af deres årsag, deres forudsætninger eller deres formål. Da Kommissionen følgelig ikke fuldt ud har ydet erstatning for den skade, som den er ansvarlig for, bør den tilpligtes at betale appellanten beløb, der er tilstrækkelige til at sikre fuld erstatning for den skade, der er forvoldt den myrdede tjenestemand og dennes arvinger.

Sag anlagt den 29. juli 2011 — *Preparados Alimenticios del Sur* mod Kommissionen

(Sag T-402/11)

(2011/C 282/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: *Preparados Alimenticios del Sur*, SL (Murcia, Spanien) (ved advokat I. Acero Campos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om at hjemvise eftergivelsessagen til det spanske toldvæsen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at træffe afgørelse vedrørende den begæring om eftergivelse, der er indgivet af *Prealisur S.L.*, og som direkte berører den begæring, der er indgivet af *Zukan S.L.*
- Med henblik på at Kommissionen træffer afgørelse vedrørende den nævnte begæring, tilpligtes denne at vedtage de nødvendige foranstaltninger og foretage de nødvendige administrative skridt, herunder at træffe forholdsregler mod *Administración Aduanera de España* (det spanske toldvæsen) til indhentelse af alle de nødvendige oplysninger til sagens afgørelse, bl.a. den dokumentation, som Kommissionen har oplyst at have efterspurgt hos det spanske toldvæsen, og som det ikke har leveret, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende søgsmål er indgivet til prøvelse af afgørelse truffet af Kommissionen den 29. juni 2011, hvorved eftergivelsessagen sendes tilbage til den spanske forvaltning, for at denne træffer afgørelse vedrørende begæringen om eftergivelse, der er indgivet af sagsøgeren (sag nr. 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10), idet Kommissionen ikke er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til selv at kunne træffe afgørelse i sagen. Det spanske toldvæsen havde inden da indgivet den nævnte sag til Kommissionen i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af visse artikler i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).
 - Det gøres konkret gældende, at artikel 872 og 873 er blevet tilsidesat, idet sagsøgeren ikke er blevet oplyst om, at Kommissionen agtede at træffe afgørelse om afslag, således at sagsøgeren kunne afgive bemærkninger dertil, og idet Kommissionen ikke havde oplyst om, at den havde anmodet om oplysninger hos den spanske forvaltning og derefter forlænget fristen for at træffe afgørelse vedrørende begæringen om eftergivelse.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), i det omfang denne bestemmelse ikke bestemmer, at toldvæsenets fejl skal være aktiv, således som det er Kommissionens opfattelse, hvorfor sagen tilbagesendes på grund af manglende oplysninger om, hvem der begik fejlen, hvilket dog det spanske toldvæsen gjorde.
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af Kommissionens forretningsorden og konkret af bilaget til den administrative adfærdskodeks for Europa-kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden.
 - Sagsøgeren har til dette punkt gjort gældende, at den anfægtede afgørelse har tilsidesat de generelle principper for god administration, retningslinjerne for god forvaltningsskik og retten til oplysning om parternes rettigheder. Ifølge sagsøgeren har Kommissionen endvidere ikke fremlagt nogen af de ønskede dokumenter eller udtalt sig herom i den afgørelse, der er genstand for sagen.
- 4) Det fjerde anbringende vedrører krænkelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Sagsøgeren har konkret gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 41, 42, 47, 48 og 51 i det nævnte charter.